

JAROSLAVA VALOVÁ

„Mysli na druhého v řadě. Ať děláš, co děláš, tak vždycky myslí na toho, kdo přijde po tobě.“

Jaroslava Valová se narodila v dubnu 1947 jako nejmladší dítě manželů Jana a Ludmily Štyndlových. Rodiče žili v Čimelicích, tatínek byl hlavním zahradníkem u knížete Schwarzenberga a s rodinou žil ve služebním domku v blízkosti zámku. Tatínek si stále pamatoval velký hlad, který zažívali za 1. světové války, a proto vedl rodinu ke skromnosti, hospodaření a pracovitosti. Tatínek byl vzdělaný, hrál na čtyři hudební nástroje, uměl německy a vyprávěl dětem o historii svého národa. A tak paní Jaroslava už jako dítě znala historii rodu Schwarzenbergů, 1. světovou válku i události konce 2. světové války, kdy se v Čimelicích podepisovala smlouva o ukončení války. Dozvěděla se od tatínka i to, že pro německé generály byla prohra tak potupná, že po podpisu smlouvy doma spáchali někteří sebevraždu.

Paní Jaroslava již život v blízkosti zámku nezažila, protože ho rodiče v důsledku politické situace museli opustit a přestěhovat se do Dobříše. Zde paní Jaroslava až do páté třídy navštěvovala základní školu. Pak se vrátili natrvalo do Čimelic. Ve třinácti letech ze zdravotních důvodů zažila čtyřměsíční odloučení od rodiny. V léčebně se jí velmi stýskalo a prvně se tam setkala s handicapovanými dětmi. Toto setkání pro ni bylo zkušeností na celý život. Uvědomila si, že pouze vlastním přičiněním lze její zdravotní problémy vyřešit. Tuto zkušenost přenesla do svého života.

Po základní škole vystudovala Obchodní akademii v Českých Budějovicích, kde se ve čtvrtém

ročníku, na konverzačních hodinách španělštiny, seznámila s kubánským studentem a chtěla ho následovat na Kubu. Tato studentská láska v ní probudila zájem studovat vysokou školu. Byla spokojená s prací v Jitexu Písek a manuální práce ji bavila. Vzhledem k tomu, že svoji šanci dostat se za přítelem na Kubu zvýší vystudováním vysoké školy, bylo rozhodnuto. Šla tedy studovat na Vysokou školu zemědělskou do Českých Budějovic, kde se ale karty zamíchaly a ona se seznámila se svým budoucím manželem.

V Českých Budějovicích prožívala události Pražského jara 1968. Otevřeně se hovořilo o chybném nasměrování politiky v 50. letech a očekávalo se uvolnění a demokratické nasměrování politického vývoje. Paní Jaroslava byla členem stávkového výboru. Odstraněním Dubčeka se ale situace zvrátila a vysokoškolská učitelé zapojení do událostí Pražského jara byli odstaveni. Pro demokraticky smýšlející lidi to bylo obrovské zklamání.

Po studiu se s manželem nastěhovali do Čimelic a měli spolu tři děti. V roce 1980 začali s podnikáním v oblasti zahradnictví, kdy využili své zkušenosti ze studií a začali s rychlením jarních květin, dále zkoušeli i jiné aktivity. Po listopadové revoluci, která umožnila rozvinout podnikatelské schopnosti, se pustila paní Jaroslava do obchodování s komoditou, která byla úplně mimo její dosavadní zkušenosti. V malém obchodě v Čimelicích začala obchodovat s keramikou a obklady do koupelen. Do startu podnikání vložila peníze celá rodina, včetně osobních úspor dětí. Důvěra v rodinu a pracovitost se paní Jaroslavě vyplatila i v době, kdy se jí rozpadlo manželství a ona sama s dětmi přestála tíživé období a společně s dětmi pokračovala v rozvoji rodinné firmy. Firma SIKO se stala jedničkou na českém trhu koupelen a prestižní magazín Forbes ji zařadil mezi TOP 50 největších českých rodinných firem.

Autorský tým: Tereza Buchtová, Nela Geschvandtnerová, Sára Koudelková, Jan Klimeš, Maxmilián Vít

Pedagogické vedení: Olga Kašparová

Škola: Základní škola Čimelice

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY